

Knjiga proroka Daniela - Devedeset i tri

Otkrivanje rimskoga proročkog trojstva: od drevnoga poganstva do suvremene obmane

Jeff Pippenger

2024-02-26

Knjiga proroka Daniela utvrđuje da je Rim taj koji uspostavlja viđenje, a tom su se razumijevanju protivili protestanti iz mileritske povijesti kada je William Miller prepoznao tu činjenicu. U posljednjim danima još je uvijek Rim taj koji uspostavlja viđenje, a danas laodicejski adventizam sada zastupa palo protestantsko gledište da su razbojnici tvoga naroda Antioh Epifan. Savezni narod koji je bio zaobilažen u mileritskoj povijesti opirao se toj istoj istini, kojoj se sada opire savezni narod posljednjih dana koji se sada zaobilazi. Salomon je to dobro rekao:

Što je bilo, opet će biti; i što se činilo, opet će se činiti; i nema ništa novo pod suncem. Ima li išta za što bi se moglo reći: Gle, ovo je novo? To je već bilo u davna vremena, koja su bila prije nas. Propovjednik 1,9.10.

Proročki postoje tri očitovanja Rima, a prva dva očitovanja određuju obilježja trećega, jer se istina utvrđuje na svjedočanstvu dvojice.

Ali ako te ne posluša, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, da se na iskazu dvojice ili trojice svjedoka potvrdi svaka riječ. Matej 18,16.

Religija poganskoga Rima bila je poganstvo, a poganstvo je krivotvorina prave religije. Ono nije toliko krivotvorina u smislu u kojem se razumije krivotvoreni novac, jer poganstvo zapravo nimalo ne nalikuje pravoj religiji. No proročki ono ima krivotvorna obilježja. Grad Rim krivotvorina je Jeruzalema i ima hram (Panteon) koji je bio krivotvorina hrama u Jeruzalemu. Religijske prakse poganstva neposvećene su i đavolske, ali one predstavljaju Sotonine krivotvorene religijske prakse. Poglavar religije poganskoga Rima nosio je naslov Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus“ izvorno se odnosio na vrhovnoga svećenika rimske državne religije u drevnome Rimu, a njegovi počeci sežu u rano doba Rimske Republike. S vremenom se povezao s političkom i religijskom vlašću te se naposljetku razvio u naslov kojim se danas služi papa u Rimokatoličkoj Crkvi.

Naslov vrhovnoga svećenika poganskoga Rima bio je Pontifex Maximus, a to je ujedno bio i naslov vrhovnoga svećenika papinskoga Rima; to je latinski izraz koji znači „Najveći od vrhovnih pontifika“. On je bio vrhovni svećenik rimske državne religije, osobito kulta boga Jupitera. Pontifex Maximus imao je znatnu vjersku vlast i odgovornosti, uključujući nadzor nad raznim vjerskim obredima te osiguravanje pravilnoga funkcioniranja rimskoga religijskog kalendara. Pontifex Maximus bio je poglavar Zbora pontifika (Collegium Pontificum), skupine svećenika odgovornih za tumačenje i održavanje obreda rimske religije.

Vrhovni svećenik i poganskoga i papinskoga Rima bio je Pontifex Maximus; stoga će naslov poglavara suvremenoga Rima također, po naravi stvari, biti Pontifex Maximus. Religija

poganskoga Rima bila je poganstvo, a religija papinskoga Rima bila je, i još uvijek jest, poganstvo, ali zaogrnuo ispoviješću kršćanstva; i religija suvremenoga Rima posljednjih dana bit će poganstvo, zaogrnuo ispoviješću kršćanstva.

I poganski i papinski Rim imali su određeno vremensko razdoblje tijekom kojega su trebali vrhovno vladati. Poganski je Rim trebao vrhovno vladati tristo šezdeset godina, u ispunjenju vremenskoga proročanstva iz Daniela, jedanaestoga poglavlja, dvadeset i četvrtoga retka.

Ući će mirno čak i u najplodnija mjesta pokrajine; i učinit će ono što nisu činili njegovi oci, ni oci njegovih otaca; razdijelit će među njima plijen i grabež i bogatstvo; da, smišljat će svoje naume protiv utvrda, ali samo za neko vrijeme. Daniel 11:24.

Predmet dvadeset i četvrtog retka jest poganski Rim, jer su oni postali predmet u šesnaestom retku i ostaju predmet sve do trideset i prvog retka. O tim ćemo se recima posebno pozabaviti u nadolazećim člancima, no ovdje samo ukazujemo na to da je proročanstvo prepoznalo kako će poganski Rim vrhovno vladati tri stotine i šezdeset godina, kao što je prikazano time što Rim „smišlja“ svoje „osnove protiv utvrda, i to za jedno vrijeme“. Riječ prevedena kao „protiv“ zapravo znači „iz“, a redak govori da će Rim upravljati svijetom „iz“ „utvrda“, što je bio grad Rim, i da će to činiti za „vrijeme“, što iznosi tri stotine i šezdeset godina.

Poganski Rim počeo je vrhovno vladati u Bitci kod Akcija, 31. pr. Kr., i nastavio je vrhovno vladati sve do godine 330. po. Kr., kada je Konstantin premjestio prijestolnicu Carstva iz uporišta Grada Rima u Grad Konstantinopol. Tada je Carstvo započelo svoj zloglasni pad. Grad Rim bio je proročansko „uporište“ poganskoga Rima, i kada je vladao iz toga grada bio je nepobjediv. U ratovanju koje je uslijedilo nakon Konstantinova prijenosa vlasti, Grad Rim postao je metom napada Genzeriha i nadirućih barbarskih plemena, koja su predstavljena prvim četirima Trubama iz osmog poglavlja Otkrivenja.

Zbog toga u Danielu, jedanaesto poglavlje, trideset i prvi redak, „mišice“ (poganski Rim) koje su ustale za papinstvo, najprije oskvrnuše „svetište sile“. Grad Rim jest proročko „svetište sile“ i za poganski i za papinski Rim, jer je godine 330., prijenosom poganske vlasti u Konstantinopol, Grad Rim bio prepušten papinskom Rimu koji je bio u usponu. Zbog toga Otkrivenje, trinaesto poglavlje, drugi redak, kaže da je zmaj (poganski Rim) dao papinskom Rimu svoje „sjedište“. „Sjedište“ je mjesto s kojega neka vlast vlada, a od godine 538. pa sve do 1798., papinski je Rim vrhovno vladao, kao što je i poganski Rim vrhovno vladao jedno „vrijeme“.

Proročanstvo određuje posebno vremensko razdoblje u kojemu će i poganski i papinski Rim vrhovno vladati, a kada su tako vladali, to je bilo sa svojega sjedišta vlasti, koje je bio Grad Rim. Nepobjedivost poganskoga Rima završila je kada su napustili Grad Rim, čime je označen kraj tristo šezdeset godina, prikazanih kao „vrijeme“ u dvadeset četvrtom retku; a kada je tisuću dvjesto šezdeset godina papinske vladavine završilo 1798. godine, Napoleon je dao odvesti papu iz Grada Rima, i on je umro u progonstvu.

Poganski Rim i Papinski Rim utvrđuju da će suvremeni Rim vrhovno vladati tijekom određenog proročkog razdoblja u posljednjim danima. „Vremena više nema“, ali razdoblje papinskog

progonstva u posljednjim danima jest određeno razdoblje koje započinje uskoro nadolazećim zakonom o nedjelji u Sjedinjenim Državama i traje sve dok se ne zaključi ljudsko vrijeme kušnje, kada Mihael ustane i izrekne: „Tko čini nepravdu, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravednost; i tko je svet, neka i dalje bude svet.”

Poganski Rim progonio je kršćane u Koloseju u gradu Rimu tijekom svoje krvave povijesti, a kršćanski povjesničari procijenili su da je tijekom mračnog doba papinske vladavine papinstvo usmrtilo sto milijuna mučenika, no papinstvo niječe tu tvrdnju i procjenu postavlja na oko pedeset milijuna. I poganski i papinski Rim progonili su Božje vjerne, a suvremeni Rim također će u posljednjim danima progoniti Božji vjerni narod.

„Mnogi će biti utamničeni, mnogi će bježati za svoj život iz gradova i mjesta, a mnogi će biti mučenici poradi Krista, stojeći u obrani istine.” Odabrane poruke, knjiga 3, 397.

Poganski Rim nadvladao je tri zemljopisne prepreke dok je preuzimao vlast nad svijetom. Papinski Rim nadvladao je tri zemljopisne prepreke dok je preuzimao vlast nad svijetom. Suvremeni Rim nadvladao je kralja Juga (ateistički Sovjetski Savez) 1989. godine, a zatim će srušiti slavnu zemlju (Sjedinjene Američke Države) pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji. Potom će nadvladati Egipat (čitav svijet).

„Cijelo se društvo svrstava u dvije velike skupine: poslušne i neposlušne. U kojoj ćemo se skupini naći?”

„Oni koji drže Božje zapovijedi, oni koji ne žive samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih, sačinjavaju crkvu živoga Boga. Oni koji odluče slijediti Antikrista podanici su velikoga otpada. Svrs tani pod Sotoninim stijegom, oni krše Božji zakon i navode druge da ga krše. Nastoj e tako oblikovati zakone narodâ da ljudi pokazuju svoju odanost zemaljskim vladama gazeći zakone Božjega kraljevstva.”

„Sotona odvraća umove nevažnim pitanjima kako ne bi jasnim i razgovijetnim vidom sagledali stvari od goleme važnosti. Neprijatelj smišlja kako da svijet uhvati u zamku.”

„Takozvani kršćanski svijet bit će pozornica velikih i odlučujućih zbivanja. Ljudi na vlasti donosit će zakone koji će nadzirati savjest, po uzoru na Papinstvo. Babilon će učiniti da svi narodi piju vino gnjeva bluda njezina. Svaki će narod biti uključen.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

Kako bi obranio istinu koja „slavnu zemlju“ iz Daniela jedanaest, četrdeset i prvog retka, prepoznaje kao simbol Sjedinjenih Država, Lav iz plemena Judina otvorio je studentima proroštva posljednjih dana načelo trostruke primjene proroštva. Svjetlo iz tih posljednjih šest redaka utvrđeno je primjenom povijesti predstavljene izrazom „svagdašnja“ u knjizi proroka Daniela, kako je izložena u trideset i prvom retku Daniela jedanaest, na posljednjih šest redaka toga poglavlja. Ista temeljna istina („svagdašnja“), koja je postala ključ Millerova proročkog okvira, također je proizvela proročki okvir posljednjih dana. Millerov okvir bio je zasnovan na dvjema pustošnim silama, poganstvu i papinstvu, koje su progonile Božji narod, a okvir posljednjih dana

zasnovan je na trima pustošnim silama koje progone Božji narod u posljednjim danima.

Porast spoznaje prikazan u posljednjih šest stihova jedanaestoga poglavlja Daniela, koji predstavljaju porast spoznaje što je nastupio 1989. godine i koji je prikazan rijekom Hiddekel, bio je suprotstavljen od neprijatelja istine. Taj otpor doveo je do razumijevanja načela trostruke primjene proročanstva, koje je najprije bilo prepoznato kao trostruka primjena Rima, što je predmet koji uspostavlja viđenje proročanske povijesti.

Gdje nema viđenja, narod propada; a blažen je onaj koji drži Zakon. Izreke 29,18.

Trostruka primjena triju očitovanja Rima utvrđuje da je religija poganskoga i papinskoga Rima poganstvo te da njihovom religijom upravlja čovjek s naslovom Pontifex Maximus. Ta dva očitovanja Rima ukazuju na to da su tri zemljopisne sile uklonjene prije nego što oni zavladaju vrhovno tijekom određenoga vremenskog razdoblja te da će vladati iz grada Rima na sedam brežuljaka, koji je njihovo utočište snage. Oboje su posvjedočili činjenici da su progonili Božji vjerni narod. Stoga, na temelju ta dva svjedoka, znamo da će religija suvremenoga Rima biti poganstvo te da će njime upravljati rimski papa, čiji je naslov Pontifex Maximus.

Prije nego što velika bludnica preuzme nadzor i zavlada vrhovno, suvremeni Rim morat će svladati tri prepreke, a prva je prepreka prošla povijest sa slomom Sovjetskog Saveza 1989., Rimova ateističkog neprijatelja koji se opirao rimskoj moći u Europi. Sljedeća će prepreka biti oborena pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Američkim Državama, a potom će Ujedinjeni narodi predati svoju vlast suvremenom Rimu za kratko vrijeme. Kad jednom bude potpuno ustoličen, nastupit će progonstvo posljednjih dana.

Knjiga proroka Daniela, a osobito osmo poglavlje Otkrivenja, iznose proročka obilježja Rima, koja pridonose ispravnom razumijevanju suvremenoga Rima. Jedno od tih obilježja bila je podjela Rimskoga Carstva na Istok i Zapad, koju je izvršio Konstantin godine 330. Poganski Rim i papinski Rim, kada se promatraju zajedno, također govore o dvojakoj naravi Rima. Konstantinova podjela, koja je proizvela zapadni i istočni Rim, drugi je svjedok poganskoga i papinskoga Rima. Konstantin je uspostavio građansku vlast na istoku, a ostavio crkvenu vlast na zapadu. Poganski Rim predstavljao je državničko umijeće, a papinski Rim predstavljao je crkveno upravljanje. Istok je bio državništvo, Zapad crkvenost, kako je predloženo željezom i glinom iz Daniela 2, ili muškim rogom i ženskim rogom iz Daniela 8, ili grabežljivim zvijerima iz Daniela 7 i svetišnim zvijerima iz Daniela 8.

I moderna će Rim također biti dvojake naravi, sastavljen od spoja crkve i države, od željeza i gline te od crkvenjaštva i državničke vještine, ali Moderna je Rim također i trojake naravi. U osmom poglavlju Otkrivenja i zapadni i istočni Rim bili su doslovno i simbolički podijeljeni na troje. Konstantin, vladajući iz istočnog Rima, doslovno je podijelio svoje kraljevstvo svojim trima sinovima, a zapadni je Rim bio simbolički prikazan suncem, mjesecom i zvijezdama koje su predstavljale trostruki oblik vladavine kojim se služilo Rimsko Carstvo. Tako bi Moderna Rim, premda dvojaka po crkvenjaštvu i državničkoj vještini, također predstavljala trostruki savez prikazan zmajem, zvijeri i lažnim prorokom.

Očitovanja poganskoga i papinskoga Rima prepoznatljivo označuju složeni proročki sastav završnoga Modernog Rima. To je trostruki savez koji se uspostavlja pri uskoro dolazećem zakonu o nedjelji i koji vodi svijet u Armagedon. To je svjetska „Slika Zvijeri“, koja je simbol sjedinjenja Crkve i Države. Njezina je glava Pontifex Maximus, koji vlada iz Grada Rima, koji je sjedište njegove moći. Građansku vlast čovjeku grijeha osigurat će Ujedinjeni narodi, a svijet će biti prisiljen prihvatiti trostruki, a ipak dvojni sustav antikrista, prisilnom silom Sjedinjenih Država. Tako, kao što je poganski Rim (zmaj) u Otkrivenju trinaest, redak drugi, dao papinstvu „svoju silu, svoje prijestolje i veliku vlast“, Sjedinjene Države, kao pralik poganskoga Rima, izvršavaju ta ista tri djela za moderni Rim. Sjedište je Grad Vatikan u gradu Rimu na sedam brežuljaka, vlast su Ujedinjeni narodi, a sila su Sjedinjene Države. Zajedno vode svijet do mjesta gdje će papinstvo „doći svome kraju, i nitko mu neće pomoći“.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

I šesti anđeo izli svoju čašu na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put kraljevima s istoka. I vidjeh tri nečista duha, slična žabama, gdje izlaze iz usta zmajevih, i iz usta Zvijeri, i iz usta lažnoga proroka. Jer to su duhovi đavolski, koji čine čudesa, a izlaze k kraljevima zemlje i svega svijeta, da ih skupe na boj onoga velikog dana Boga Svemogućega. Evo, dolazim kao tat. Blažen je onaj koji bdije i čuva svoje haljine, da ne ide gol i da ne vide sramote njegove. I skupi ih na mjesto koje se hebrejski zove Armagedon. I sedmi anđeo izli svoju čašu u zrak; i iz hrama nebeskoga, od prijestolja, dođe velik glas govoreći: Svršeno je. Otkrivenje 16:12–17.